

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 25Cb/58/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116204270
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2116204270.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Dagmar Valockou v právnej veci žalobcu: JANIS TURIST, s.r.o., IČO: 36 363 995, Lidická 187/7, 031 05 Liptovský Mikuláš, právne zastúpený: ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 861 251, M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: 1./ Aukčný Dom, s.r.o., IČO: 36 253 073, Pribinova 462/84, 920 01 Hlohovec, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., IČO: 47 241 110, Mierové námestie 14, 911 01 Trenčín, 2./ Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, Žižkova 11, 811 02 Bratislava, a intervenientovi vystupujúcom na strane žalovaného 1./ : Generali Poist'ovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpený: SLOV-LEGAL s.r.o., IČO: 36 863 157, Dobrovičova 16, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 77 231,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd priznáva žalovanému v 1. rade, žalovanému v 2. rade a intervenientovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.02.2016 domáhal zaplatenia sumy 77 231,- eur spolu s úrokom z omeškania 9,05 % ročne od 15.09.2015 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že sa stal vydražiteľom nehnuteľnosti v katastrálnom území L., ktoré boli predmetom dražby konanej dňa 12. 10. 2010 o 11.30 hod. na Notárskom úrade JUDr. Ľudmily Chodelkovej, notárky so sídlom ul. 1. mája 5, 010 01 Žilina a ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou č. N868/2010, NZ 36972/2010 (ďalej aj „dražba“). Rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku č. k. 3C/4/2011-920 zo dňa 29. 09. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/2/2015 zo dňa 24. 06. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 07. 08. 2015, súd určil dražbu uskutočnenú dňa 12. 10. 2010 za neplatnú. Podľa § 21 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení, ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu. Cenu dosiahnutú vydražením vo výške 157 000,- eur žalobca ako vydražiteľ, zaplatil riadne a včas a to dňa 19. 10. 2010. V dôsledku vyslovenia neplatnosti dražby súdom zanikli účinky príklepu ku dňu príklepu (12. 10. 2010), preto na strane žalovaného 2 vzniklo prijatím sumy dosiahnutej vydražením bezdôvodné obohatenie, ktoré bol povinný vrátiť. Toto bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 157 000 eur bolo vrátené žalobcovi tak, že žalovaný 1 uhradil na účet žalobcu dňa 19. 08. 2015 sumu 5 775,68 eur a žalovaný 2 uhradil na účet žalobcu dňa 20. 08. 2015 sumu 151 224,32 eur. Podľa uvedených rozsudkov súdov bola dôvodom neplatnosti dražby, okrem iného skutočnosť, že bola neplatne uzavretá Zmluva o vykonaní dražby zo dňa 21. 06. 2010 ktorú žalovaný 2 ako navrhovateľ dražby uzatvoril so žalovaným 1 ako dražobnou spoločnosťou. Okrem toho boli dôvodom neplatnosti dražby aj ďalšie skutočnosti tak, ako to vyplýva z

vyššie uvedených rozsudkov Okresného súdu v Ružomberku a Krajského súdu v Žiline. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 2 bol navrhovateľom dražby, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 2 prijal cenu dosiahnutú vydražením a vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1 a žalovaný 2 uzavreli neplatnú zmluvu o vykonaní dražby (čo bolo prvotným dôvodom neplatnosti dražby), zodpovedá žalovaný 1 a žalovaný 2 žalobcovi za škodu spôsobenú neplatnosťou dražby. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval v plnej výške od žalovaného 2 alebo od žalovaného 1 a to podľa výsledkov dokazovania a zisteného skutkového stavu veci. Podľa 379 Obchodného zákonníka sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk. „Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti).“ (uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo 319/2008, zo dňa 28. apríla 2010). Preto si žalobca uplatňuje týmto návrhom proti žalovaným 1 a 2 nárok na náhradu ušlého zisku za obdobie od 19. 10. 2010 do 20. 08. 2015 v celkovej výške 77 231,- eur. Výpočet výšky tohto ušlého zisku tvorí prílohu k návrhu. Výška nároku na náhradu škody titulom ušlého zisku vychádza zo Znaleckého posudku č. 193/2014 vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline dňa 23. 07. 2014, kde na strane 26 tohto znaleckého posudku bol vypočítaný možný zisk dosahovaný z nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby (tzv. odčerpateľný zdroj) vo výške 15 926,04 eur ročne. Žalobca má za to, že má nárok na zaplatenie ušlého zisku aj za ďalšie obdobie po 20. 08. 2015, avšak v tomto štádiu konania si ho uplatňuje len za uvedené obdobie. Listom zo dňa 02. 09. 2015 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného 2, okrem iného na zaplatenie náhrady škody titulom ušlého zisku vo výške 77 231,- eur. Tento list bol žalovanému 2 doručený dňa 07. 09. 2015 a lehota na plnenie podľa tohto listu uplynula dňom 14. 09. 2015. Žalovaný 2 reagoval na výzvu odpoveďou zo dňa 02. 10. 2015, kde pripustil možnosť rokovania o mimosúdnej dohode v časti nároku na náhradu škody titulom ušlého zisku. Na dosiahnuté čiastočné výsledky osobného rokovania zo dňa 27. 10. 2015 o novej mimosúdnej dohode však žalovaný 2 reagoval jednostranne emailom zo dňa 19. 10. 2015, kde možnosť mimosúdnej dohody zamietol. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 1 a 2 meškali so splnením svojho peňažného záväzku, ktorý vznikol po 01. 02. 2013, žalobca si proti žalovaným 1 a 2 okrem dlžnej sumy uplatňoval podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka (v znení účinnom od 01. 02. 2013) v spojení s ustanovením § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, aj zákonné úroky z omeškania vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov a to vo výške 9,05 % zo sumy 77 231,- eur odo dňa 15. 09. 2015 (t. j. od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty danej žalovanému 2 na plnenie listom zo dňa 02. 09. 2015 až do jej zaplatenia tak, ako je to uviedol v petite tejto žaloby

2. K žalobe žalobca pripojil Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/4/2011 - 920 zo dňa 29.09.2014, Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/2/2015 zo dňa 24.06.2015, výpis z účtu žalobcu, časť Znaleckého posudku č. 193/2014 Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, Výzvu na zaplatenie zo dňa 02.09.2015, Vyjadrenie k výzve na zaplatenie zo dňa 02.10.2015.

3. Žalobca podaním zo dňa 10.05.2016 oznámil súdu, že žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody, a to v plnej výške od žalovaného 2 alebo v plnej výške od žalovaného 1 a to podľa výsledkov dokazovania a zisteného stavu veci. V prípade, že súd na základe výsledkov dokazovania a zisteného skutkového stavu veci dospeje k záveru, že je daná solidárna zodpovednosť žalovaného 1 a žalovaného 2 za spôsobenú škodu, navrhovateľa sa týmto alternatívne domáha, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného 1 a žalovaného 2 zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu škody vo výške 77 231,- eur s príslušenstvom.

4. K žalobe sa vyjadril žalovaný 1 a uviedol, že považuje uplatnený nárok voči žalovaným 1 a 2 za celkom nedôvodný. Žalobca v žalobe tvrdí, že v dôsledku súdneho konania a rozsudkov, ktorými bola dražba predmetnej nehnuteľnosti určená za neplatnú, nemohol riadne predmet dražby užívať a preto si uplatňuje nárok na náhradu ušlého zisku za obdobie 19.10.2010 do 20.08.2015. Podľa názoru žalovaného 1 žalobca nemohol pri vynaložení nevyhnutnej miery opatrnosti vôbec predpokladať, že by nehnuteľnosť mohol bezprostredne po vykonaní dobrovoľnej dražby a úhrady ceny pre svoje účely

bez akéhokoľvek obmedzenia hneď užívať. Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 232/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení účinnom ku dňa 12.10.2010 (ďalej len ZoDD) je nepochybné, že žalobca si musel byť vedomý, že ZoDD priznáva vymedzenému okruhu osôb podať v zákonnej lehote na súd žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Žalobca teda vedel, že s nadobudnutím vlastníckeho práva na dražbe je spojené riziko spočívajúce v možnosti podania určovacej žaloby o neplatnosť dražby. Žalobca sa napriek tejto vedomosti rozhodol dobrovoľnej dražby zúčastniť, nehnuteľnosti vydražil za cenu rovnajúcu sa 50% ich všeobecnej hodnoty zistenej znaleckým posudkom. Žalobca ani nemohol predpokladať možnosť okamžitého užívania vydraženým nehnuteľnosťami, nakoľko v praxi je viac ako obvyklý veľmi zdĺhavý a komplikovaný proces faktického prevzatia držby nad predmetom dražby vydražiteľom. Vo vzťahu k časti uplatneného nároku za obdobie od 19.10.2010 do 23.03.2012 vzniesol námietku premičania. Zo strany žalobcu nebol žalovaný 1 vyzvaný na zaplatenie žalovanej sumy, preto sa nemohol dostať do omeškania. Žiadal žalobný návrh zamietnuť a určiť, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

5. K žalobe sa vyjadril aj žalovaný 2 a uviedol, že nárok žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný a zmätočný. Žalobca svoj nárok neodôvodnil a nepreukázal ani titul a ani výšku nároku. Žalobca od udelenia príklepu do rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby vystupoval ako majiteľ nehnuteľnosti a túto mal plne vo svojej dispozícii. Nemožno hovoriť o strate očakávaného výnosu na základe neplatnosti dražby. Tvrdený ušlý zisk nie je podložený priebehom ziskovej činnosti, do ktorej by zasiahla škodová udalosť. Škodou sa rozumie majetková ujma, ktorá vznikla ako dôsledok neplatnosti právneho úkonu. Sú to najmä náklady, ktoré zmluvná strana vynaložila na neplatný právny úkon, ako aj významná majetková ujma, ktorá vznikla tým, že zmluvná strana nemohla uzavrieť zmluvu s treťou osobou. Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému reálne malo dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. Žiadal žalobný návrh zamietnuť a určiť, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca k vyjadreniam žalovaných 1 a 2 k podanej žalobe uviedol, že obrana žalovaného 1 nie je relevantná. Je bez právneho významu vo vzťahu k tejto žalobe o náhradu škody, či v zákonom stanovenej lehote môže v zmysle § 21 ods. 2 ZoDD dotknutá osoba podať proti dražbe žalobu o jej neplatnosť. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľom dražby v tomto prípade bola banka ČSOB, a.s., ktorá nepochybne má bohaté skúsenosti s vymáhaním svojich pohľadávok (a to aj prostredníctvom výkonu záložného práva cez dražbu) a žalovaný 1 je profesionálna dražobná spoločnosť, žalobca v dobrej viere pristúpil k účasti na dražbe predkladajúc, že pri jej priebehu a konaní, vrátane toho čo tejto dražbe predchádzalo, bol zo strany žalovaných 1 a 2 dodržaný zákon. Napokon, žalovaný 1 je ovinne poistený zo zodpovednosti za škodu vzniknutú pri svojej činnosti (§ 6 ods. 3 ZoDD). Od žiadneho vydražiteľa nemožno spravodlivo požadovať, aby ku dražbe pristupoval tak, že nadobúda predmetnú nehnuteľnosť „podmienene“ alebo s určitým rizikom, či si niekto v stanovenej lehote uplatní svoje právo a napadne dražbu neplatnosťou. Z ustanovení § 33 ods.3,4 ZoDD je zrejmé, že zodpovednosť dražobníka a navrhovateľa dražby za škodu je objektívneho charakteru. Zo žaloby ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/4/2011 nepochybne vyplýva porušenie povinností zo strany žalovaných 1 a 2, ktorá zakladá zodpovednosť za škodu vzniknutú žalobcovi. Na skutočnosti a dôkazy uvedené v konaní sp. zn. 3C/4/2011 poukazuje žalobca aj týmto vyjadrením. Žalobca si pri takomto nadobúdaní vlastníckeho práva na dražbe splnil všetky povinnosti, riadne sa dražby zúčastnil a riadne a včas zaplatil cenu dosiahnutú vydražením. Preto ku dňu udelenia príklepu (a zaplatením ceny dosiahnutej vydražením) prešlo na neho vlastnícke právo, a od tohto momentu bol oprávnený užívať predmetné nehnuteľnosti a poberať z nich úžitky. Ak žalobca bol neskôr tohto vlastníckeho práva „zbavený“ rozsudkom súdu o vyslovení neplatnosti dražby, a to z dôvodov za ktoré zodpovedajú žalovaní 1 a 2 (neplatnosť zmluvy o vykonaní dražby), nepochybne tým žalovaní 1 a 2 zodpovedajú za škodu, ktorá žalobcovi vznikla tým, že nemohol poberať takéto úžitky z predmetnej veci. Žalobca teda zdôrazňuje, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti mu vzniklo ku dňu udelenia príklepu, t.j. aj v prípade, že prevzal nehnuteľnosť neskôr, pričom týmto momentom žalobca, ako nadobúdateľ, vstúpil do všetkých práv a povinností prenajímateľa z nájomných zmlúv uzavretých na predmet nájmu (jeho časť). Teda akékoľvek výnosy a náklady týkajúce sa tejto nehnuteľnosti je potrebné počítať už odo dňa príklepu. Žalovaný 1 nevzniesol vo svojom vyjadrení žiadne vecné výhrady k Znaleckému posudku č. 193/2014, ktorým bol vypočítaný tzv. odčerpateľný zdroj, t.j. ušlý zisk. Pritom tento odčerpateľný zdroj, t.j. ušlý zisk podľa uvedeného znaleckého posudku, je už čistý zisk po zdanení a preto je potrebné z takéhoto listinného dôkazu vychádzať. Z titulu právnej istoty žalobca predložil súdu spolu celý tento

znalecký posudok. Vo vzťahu k žalovaným I uplatnenej námietke premlčania žalobca uviedol, že o vzniku škody sa dozvedel až vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Žilina č. k. 6C/2/2015 dňa 24.6.2015, preto je táto žaloba podaná včas. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný I bol na svoje plnenie vyzvaný minimálne doručením žaloby prostredníctvom súdu a minimálne od tohto obdobia sa dostal do omeškania so svojím plnením. Žalobca však so žalovaným I komunikoval aj už pred podaním žaloby, pričom e-mailom zo dňa 13.10.2015 ho vyzval na plnenie prostredníctvom poisťovne, pričom súčasťou tohto e-mailu bola aj výzva adresovaná ČSOB, a.s. zo dňa 2.9.2015 s jej prílohami. Vo vzťahu k uplatnenému petitu žalobca uviedol, že zo žaloby a z následných podaní žalobcu celkom zreteľne vyplýva, že sa domáha celého plnenia buď od žalovaného I alebo celého plnenia od žalovaného 2, a pokiaľ by súd dospel k záveru, že je daná ich solidárna zodpovednosť, tak žalobca žiada, aby boli zaviazaní k plneniu spoločne a nerozdielne. Až vykonaným dokazovaním bude zrejmé, a teda bude na úvahe súdu, kto a v akej miere spôsobil žalobcovi škodu, a teda, kto má byť na jej plnenie žalobcovi zaviazaný. Žalovaný 2 vo svojom vyjadrení de facto žiadnym konkrétnym spôsobom nerozporuje skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých sa žalobca domáha predmetného plnenia. Jeho vyjadrenia sú len všeobecné bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k tejto súdnej veci. V podstate väčšiu časť vyjadrenia žalovaného tvorí citácia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCd/23/2008 zo dňa 21.12.2009, avšak bez akejkoľvek relevancie vo vzťahu k tejto veci. Žalovaný 2 opätovne žiadnym spôsobom nespochybňuje Znalecký posudok č. 193/2014. V každom prípade však žalobca poukazuje na skutočnosť, že tento znalecký posudok vychádza z reálne dosiahnutých výnosov predmetnej nehnuteľností dosiahnutých v rokoch 2012 až 2014, teda v čase v ktorom došlo k vzniku škody, a k tomu aj priradených nákladov. Tento znalecký posudok teda vychádzal zo skutočných výnosov a nákladov dosahovaných v tejto konkrétnej nehnuteľnosti, čo nepochybne vyplýva zo znaleckého posudku a jeho príloh. V tomto prípade nejde len o nejaký predpokladaný ušlý zisk, ale skutočný ušlý zisk vypočítaný týmto znaleckým ústavom na základe skutočných príjmov z tejto nehnuteľnosti, najmä z nájmu, a nákladov, ktoré sú potrebné na ich dosiahnutie. Žalobca navrhol, aby súd vykonal nasledovné dôkazy: výsluch štatutárneho zástupcu žalobcu R..; pripojiť spis Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/4/2011, predložil fotokópiu celého znaleckého posudku č. 193/2014, e-mail žalobcu žalovanému 1 zo dňa 13.10.2015 s jeho prílohami.

7. V duplike žalovaný 2 uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca opätovne nepredložil opis rozhodujúcich skutočností, ktoré mali byť už súčasťou podanej žaloby, neodôvodnil a nepreukázal titul a výšku nároku, naformuloval nevykonateľný petit, žiada súd, aby zväzil postup v zmysle ust. § 138 CSP a vyzval žalobcu na späťvzatie nedôvodnej žaloby. Opätovne upozornil na skutočnosť, že v konaní žalobcom tvrdený ušlý zisk nie je podložený priebehom ziskovej činnosti, do ktorej by zasiahla škodová udalosť. Mylnou je predstava žalobcu, že vykonaním dokazovania môže dôjsť k zhojeniu väd podanej žaloby. Jeho tvrdenie, že zo žaloby je zrejmé, že sa domáha celého plnenia buď od odporcu 1 alebo celého plnenia od odporcu 2, je v priamom rozpore s formulovaným petitom žaloby a preto je ho potrebné odmietnuť. V prípade, že sa žalobca domáha náhrady škody - ušlého zisku, tak ako už odporca 2 uviedol, je potrebné opísať a preukázať všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu: protiprávne spôsobenie neplatnosti právneho úkonu, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi chovaním zodpovedného subjektu a vznikom neplatnosti, príčinnú súvislosť medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody a existenciu zavinenia. Na základe uvedeného nemôže byť vyhovené žalobe, v ktorej žalobca nedokáže ani jednoznačne označiť škodcu, nie to preukázať vyššie spomenuté predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Prístup žalobcu je možné označiť za značne alibistický. V prípade, že nedôjde k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu, žalovaný 2 žiada súd, aby žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k zaplateniu trov konania.

8. Žalovaný 1 v duplike sa v celom rozsahu pridržiaval svojich skutkových a právnych tvrdení uvedených vo vyjadrení zo dňa 08.06.2017. Žalovaný 1 najmä naďalej spochybňuje objektívnu existenciu legitímneho „očakávania“ žalobcu v rozsahu uplatneného nároku. Zároveň v tejto súvislosti žalovaný 1 poukazuje na to, že minimálne od 17.02.2011 mal žalobca vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní o určenie neplatnosti príslušnej dobrovoľnej dražby, a preto žalobca nekonal minimálne s náležitou odbornou starostlivosťou, ak po uvedenom dátume uzatváral vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam akékoľvek nájomné vzťahy s tretími osobami.

9. Dňa 18.07.2017 bolo súdu doručené oznámenie Generali Poist'ovne, a.s. o vstupe do tohto konania ako intervenienta na strane žalovaného 1. Žalovaný mal v čase vzniku škodovej udalosti v Generáli

Poisťovňa, a. s., poistnou zmluvou č. 2401574120, uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu v súvislosti a činnosťou dražobníka, Generáli Poisťovňa, a. s. má preto právny záujem na výsledku sporu.

10. Intervenient sa podaním zo dňa 02.03.2018 vyjadril k veci a uviedol, že v prvom rade namieta, že žalobca nepreukázal právny dôvod a výšku uplatneného ušlého zisku vo výške 77 231,- eur za obdobie od 19. 10. 2010 do 20. 08. 2015, ktorú si žalobca uplatnil voči žalovanému 1 a 2 svojim návrhom zo dňa 22. 02. 2016 („ďalej len ako „žalobný návrh“). Žalobca vo svojom žalobnom návrhu nepreukázal právny dôvod - modus a výšku uplatnenej sumy náhrady škody, svoje tvrdenia o nároku a výške ušlého zisku vo výške 77 231,- eur nesprávne opiera o znalecký posudok č. 193/2014, vypracovaný znaleckým ústavom - Ústav súdneho inžinierstva v Žiline, odbor stavebníctvo, zo dňa 23. 07. 2014 (ďalej len ako „znalecký posudok“) a v ňom vyčíslený tzv. odčerpateľný zdroj vo výške 15 962,04 eur, ktorý následne používa ako fixnú sumu škody v rámci vyčíslenia škody v prílohe k žalobnému návrhu za jednotlivé roky a sčítane za celé obdobie. Takáto metodika výpočtu škody je nesprávna, nakoľko žalobca takto vypočítal len „predpokladanú“, teda imaginárnu škodu, nie reálnu škodu, ktorá mu reálne vznikla v dôsledku neplatnej dražby. Reálnu škodu pritom žalobca doposiaľ nevyčísľil. Sám žalobca pritom poukázal v žalobnom návrhu na uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 4 Cdo 319/2008, zo dňa 28. apríla 2010, ktoré vylučuje možnosť uplatnenia „predpokladanej škody“ cit: Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodovej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodovej udalosti).“ K preukázaniu škody neboli žalobcom predložené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by odôvodňovali vznik škody v príčinnej súvislosti s neplatnosťou dražby a ďalším pravidelným behom podnikania žalobcu. Žalobca taktiež nepreukázal a nevysvetlil, čo sa stalo s nájmom, ktorý prevzal na základe uzatvorených nájomných zmlúv, ktoré súdu predložil ako prílohy k znaleckému posudku. Žalobca teda absolútne nepreukázal a nevysvetlil, čo sa stalo s nájmom, ktorý prevzal na základe uzatvorených nájomných zmlúv, ktoré súdu predložil ako prílohy k znaleckému posudku. Žalobca teda absolútne nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku a ani príčinnú súvislosť medzi neplatnosťou dražby a vznikom škody a jej výškou. Ďalej poukazoval na to, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný na základe uznesenia Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 3C/4/2011 zo dňa 23. 10. 2013, cieľom ktorého bolo určiť všeobecnú hodnotu nehnuteľností: podniková predajňa so súpisným č. XXXX, postavená na C-KN, parcela č. XXXX/X, výmenička STRED III so súpisným č. XXXX, postavená na C-KN, parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 227 m², parcela C-KN č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 112 m², parcela C-KN č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 28 m², parcela C-KN č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5 m², v katastrálnom území L., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Správy katastra L. (ďalej len ako „nehnuteľnosť“), a to k času vykonávania dražby dňa 12. 10. 2010 a ku dňu 02. 07. 2010, ale nie za účelom určenia výšky ušlého zisku, ktorý žalobca v predmetnom konaní požaduje. Predmetný znalecký posudok bol pritom vypracovaný dňa 23. 07. 2014, pričom žalobca svoj návrh podal dňa 22. 02. 2016. Predmetný znalecký posudok nie je relevantným dôkazom pre určenie skutočnej výšky ušlého zisku, nakoľko tento bol vypracovaný z iného dôvodu, neurčuje výšku ušlého zisku a podľa nášho názoru je jeho použitie v tomto konaní neprípustné. V druhom rade intervenient namietal, že žaloba nemá nárok požadovať náhradu ušlého zisku za obdobie od 19. 10. 2010 do 07. 08. 2015 nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/2/2015 zo dňa 24. 06. 2015 (ďalej len ako „rozsudok KS ZA“) aj z dôvodu, že počas tohto obdobia mal k nehnuteľnosti vlastnícke právo, teda mal právo nehnuteľnosť držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a teda mu nárok na úhradu ušlého zisku nemohol vzniknúť. Žalovaný podľa ich názoru nie je oprávnený požadovať nárok na úhradu ušlého zisku odo dňa 19. 10. 2010 do dňa 07. 08. 2015 - nadobudnutia právoplatnosti rozsudku KS ZA, nakoľko sa žalobca dňa 12. 10. 2010 stal vlastníkom nehnuteľnosti a príklepom licitátora prešlo na neho vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Podľa ustanovenia § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. zákon o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o dražbách“): „Ak ide o predmet dražby podľa § 20 ods. 13, predchádzajúci vlastník je povinný odovzdať predmet dražby na základe predloženia osvedčeného odpisu notárskej zápisnice a doloženia totožnosti vydražiteľa podľa podmienok uvedených v oznámení o dražbe bez zbytočných prietahov. Dražobník je povinný na mieste spísať zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby. V zápisnici uvedie okrem označenia predchádzajúceho vlastníka predmetu dražby, dražobníka, vydražiteľa a predmetu dražby najmä podrobný opis stavu, v akom sa predmet dražby vrátane príslušenstva nachádzal pri odovzdaní práv a záväzkov viaznucich na predmete dražby.“ Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 : „Ak uhradil

vydražiteľ cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote, prechádza na neho vlastnícke právo alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu.“ Z vyššie citovaných ustanovení zákona o dražbách vyplýva, že žalovaný 1 na mieste konania dražby bol povinný spísať zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby a zároveň týmto dňom (12. 10. 2010) prešlo na žalovaného aj vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Podľa ustanovenia § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov: „Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.“ Skutočnosť, že žalobca predmetnú nehnuteľnosť držal, užíval, požíva jej plody a úžitky nasvedčujú aj nájomné zmluvy a dodatky k nájomným zmluvám, ktoré žaloba uzatvoril ako prenajímateľ a ktoré tvoria prílohu znaleckého posudku. Na základe vyššie uvedeného má intervenient za to, že žalobca nemá nárok požadovať náhradu ušlého zisku za obdobie od 19. 10. 2010 do 07. 08. 2015 nadobudnutia právoplatnosti rozsudku KS ZA, nakoľko počas tohto obdobia mal k nehnuteľnosti vlastnícke právo, teda mal právo nehnuteľnosť držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a teda mu nárok na úhradu ušlého zisku nemohol vzniknúť. V treťom rade namieta výšku uplatnených úrokov z omeškania vo výške 9,05 % ročne odo dňa 15. 09. 2015 do zaplatenia, ktoré si žalobca uplatnil voči žalovanému 1 a žalovanému 2 svojim návrhom. Žalobca si svojim návrhom uplatnil voči žalovanému 1 a žalovanému 2 aj úroky z omeškania za škodu spôsobenú neplatosťou dražby. V tejto súvislosti intervenient uvádza, že výzva na zaplatenie ušlého zisku nebola žalovanému 1 nikdy doručená, preto sa ani nemohol dostať do omeškania so zaplatením žalovanej sumy vo výške 77 231, -eur a teda žalobca od neho nemôže požadovať zaplatenie úrokov z omeškania. Zároveň podal námietku premlčania k celému uplatnenému nároku spolu s úrokmi z omeškania. Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka : „ Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky:“ Podľa ustanovenia § 398 Obchodného zákonníka: „ Pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu ; končí však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že subjektívna premlčacia lehota začína plynúť dňom, ktorým sa poškodený (v tomto prípade žalobca) dozvedel o škode alebo sa o nej dozvedieť mohol. Dňa 11. 01. 2011 bol podaný na Okresný súd Ružomberok návrh na určenie neplatnosti dražby, tento deň je zároveň možné považovať za deň, kedy žalobca „mohol vedieť“ o vzniku škody spôsobenej v dôsledku neplatnosti dražby a teda premlčacia doba v tomto kontexte uplynula dňom 10. 01. 2015, pričom žalobca predmetný návrh podal dňa 22. 02. 2016, teda po uplynutí premlčacej doby. Z druhej strany sú takisto premlčané všetky nároky na náhradu škody, ktoré vznikli viac ako 4 roky pred podaním žalobného návrhu.

11. Na pojednávaní dňa 03.07.2018 advokát žalobcu, uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, tomto prípade ide o prípad osobitnej zodpovednosti žalovaných 1 a 2 za škodu v zmysle § 33 ods. 3 a 4 ZoDD. Ide o zodpovednosť objektívneho charakteru, ktorej sa žalovaní nemôžu zbaviť. Nárok na náhradu škody vychádza z toho, že v žalobe citovanými rozsudkami bolo rozhodnuté o neplatnosti dražby, ktoré žalobca vydražil predmetné nehnuteľnosti, pričom dôvodom neplatnosti dražby bola skutočnosť, že žalovaný 1 ako dražobná spoločnosť a žalovaný 2 ako navrhovateľ dražby uzavreli neplatnú zmluvu o vykonaní dražby a v dôsledku toho bola dražba vyhlásená za neplatnú. V dôsledku tejto skutočnosti žalobca stratil svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré nadobudol za účelom podnikania ako polyfunkčný objekt a vznikla mu škoda spočívajúca v ušlom zisku titulom ušlých výnosov z týchto nehnuteľností. Táto škoda bola dokumentovaná v predloženom znaleckom posudku znaleckého ústavu č. 193/2004 (ďalej len ZP), ktorý doposiaľ zo strany žalovaných nebol v súdom stanovených koncentračných lehotách žiadnym spôsobom spochybnený. K otázke premlčania uviedol, že žalobca sa mohol o škode dozvedieť len z citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie a z tohto rozsudku sa žalobca mohol dozvedieť, že dražba je neplatná, kto za to zodpovedá a v akej výške a až v tomto momente bolo splnené atribúty na to, aby mohol vedieť od koho má škodu požadovať a preto až od tohto momentu začali plynúť premlčacie doby. Zdôraznil, že každý úkon a podanie účastníka súd posudzuje podľa jeho obsahu a podľa ustálenej judikatúry a procesno-právnej teórie, žaloba predstavuje jeden celok a preto má za to, že už pôvodnou žalobou zo dňa 22.02.2016 sa domáhali zaplatenia náhrady škody v plnej výške od žalovaného 1 alebo v plnej výške od žalovaného 2, čo zreteľne žalobca tvrdí v časti III. žaloby. Následne podaním zo dňa 10. 05. 2016 a 02. 09. 2016 bol nárok žalobcu uplatnený tak, že žiada, aby k tejto sume boli zaviazaní žalovaní 1 a 2 prípadne solidárne. Vzhľadom k tomu, že v tejto veci doposiaľ ešte nebolo pojednávanie a všetky tieto podania sa uskutočnili ešte predtým, než súd vyzval žalovaných na vyjadrenie sa k žalobe a jej doplneniam a ešte predtým, než do tohto konania vstúpil intervenient, je nepochybne možno rozhodnúť aj o takomto nároku t. j. solidárnej zodpovednosti žalovaných zo súdom

zisteného skutkového stavu, keďže ide len o právne posúdenie vecí, ktoré si nevyžaduje žiadne skutkové doplnenia ani dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, a preto, ak má súd za to, že ide o zmenu žaloby, navrhuje, aby ju súd pripustil.

12. Žalovaný 1 predovšetkým namietal, že podľa jeho názoru žalobca doposiaľ nepreukázal ani právny základ ani výšku predmetného nároku. Pokiaľ advokát žalobcu v rámci prednesu uviedol, že žalovaný 1 a 2 vrátane intervenienta doposiaľ nenamietali ZP pripojený k podanej žalobe, uviedol, že všetky tieto označené subjekty sporu v rámci svojich doterajších písomných podaní opakovane namietali tento ZP ako celok, keď poukazovali na to, že s ohľadom na znaleckú úlohu, pre ktorú bol tento ZP vypracovaný, nie je možné tento pre toto konanie vôbec použiť. Má za to, že bolo vecou a je vecou žalobcu, aby predložil taký ZP, ktorého závery a predovšetkým zadaná znalecká úloha, bude aspoň troch korešpondovať so žalobným nárokom a s uplatneným petitom. Je nesprávnym výkladom práva, výklad, ktorý prezentuje advokát žalobcu, že má byť vecou súdu ozrejmene, ktorý zo žalovaných zodpovedá za údajne spôsobenú škodu a v akom rozsahu, prípadne či sa má jednať o zodpovednosť solidárnu alebo samostatnú na strane každého zo žalovaných 1 a 2, predsa vymedzenie žalobného petitu je najzákladnejšou náležitosťou žaloby a o to viac, ak žalobca je právne zastúpený. Ak advokát žalobcu poukazoval na to, že až od nadobudnutia právoplatnosti súdnych rozhodnutí označených v podanej žalobe sa dozvedel, mohol dozvedieť nielen o výške údajnej škody ale aj o tom, kto má za takúto údajnú škodu zodpovedať, potom mu nie je zrejme vlastná polemika advokáta žalobcu, ktorý zo žalovaných a v akom rozsahu má za túto údajnú škodu zodpovedať. Navyiac s ohľadom na charakter subjektov sporu, má za to, že v tomto prípade prichádza do úvahy pre posudzovanie plynutia premlčacej doby len objektívna premlčacia doba v Obchodnom zákonníku (ďalej len OBZ). Má za to, že u žalobcu úplne absentuje tzv. legitímnosť očakávaní. Z dôvodov, ktoré uviedol aj na dnešnom pojednávaní a ktoré uviedli v písomných podaniach má za to, že žaloba je podaná celkom nedôvodne a navrhuje ju v celom rozsahu zamietnuť, poukazujúc na skutočnosť, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody titulom ušlého zisku, dokonca aj za obdobie, za ktoré bol vlastníkom príslušnej nehnuteľnosti a poberal z nej úžitky titulom nájomného poukazujúc pritom na nájomné zmluvy, ktoré boli predložené samotným žalobcom.

13. Zástupkyňa žalovaného 2 uviedla, že sa pridrižiava jednotlivých písomných vyjadrení, nárok žalobcu považuje za nedôvodný, zmätočný, neopodstatnený a v celom rozsahu ho žalovaný 2 neuznáva. Predmetný návrh je zmätočný, nakoľko žalobca požaduje buď plnenie od žalovaného 1 alebo 2, avšak v petite požaduje plnenie od oboch žalovaných. Petit, ako je naformulovaný žalobcom je nejednoznačný, nevykonateľný, žalobca vo svojom návrhu neodôvodnil a nepreukázal ani titul, ani výšku nároku. Žalovaný 2 poukazuje na skutočnosť, že žalobca od udelenia príklepu do rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby vystupoval ako majiteľ nehnuteľnosti a túto nehnuteľnosť mal plne vo svojej dispozícii, v takomto prípade nie je možné hovoriť, tak ako to formuluje žalobca o strate očakávaného výnosu na základe neplatnosti dražby. Tvrdený ušlý zisk nie je podložený priebehom ziskovej činnosti, do ktorej by zasiahla škodová udalosť. Žalovaný 2 poukazuje na skutočnosť, že ZP, na ktorý sa žalobca odvoláva bol vypracovaný s cieľom zistiť všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a nie za účelom určenia výšky ušlého zisku. Predmetný ZP žalovaný 2 nepovažuje za relevantný dôkaz. Taktiež vznáša námietku premlčania uplatneného nároku. Žalovaný 2 vzhľadom na uvedené požadoval, aby žalobu žalobcu súd zamietol v celom rozsahu a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

14. Advokát intervenienta uviedol, že sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení a má za to, že žalobca nepreukázal právny dôvod ani výšku uplatneného ušlého zisku, svoje tvrdenia o nároku o výške ušlého zisku opiera o ZP a o tzv. odčerpateľný zdroj v ňom uvedený, ktorý použil ako fixnú sumu výšky škody ušlého zisku za celé obdobie. Takúto metodiku výpočtu výšky škody považuje za nesprávnu a to z toho dôvodu, že ide iba o predpokladanú škodu a nie o reálnu škodu, ktorá mu mohla vzniknúť v dôsledku neplatnej dražby, pričom reálna škoda zo strany žalobcu nebola doposiaľ vyčíslená. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru - uznesenie NS SR 4Cdo /319/2008, na ktorý dokonca upozornil aj sám žalobca a ktorý hovorí o tom, že pri určení výšky ušlého zisku nepostačuje iba pravdepodobná výška ušlého zisku, ale musí ísť o reálnu škodu. Tvrdenia žalobcu, že ZP nebol rozporovaný odmieta, nakoľko ho rozporovali vo vyjadrení zo dňa 02.03.2018 a takisto nepreukázanie vzniku výšky škody, takisto má za to, že žalobca nepreukázal vznik výšky škody, nakoľko tento ZP bol vypracovaný za účelom hodnoty nehnuteľnosti a nie za účelom výšky ušlého zisku. Odčerpateľný zdroj, ktorý žalobca použil ako nejaký predpoklad výšky škody ušlého zisku, ide iba o nejaké peňažné vyjadrenie úžitku, ktoré je vytvárané zo ziskov, výnosov, saldo konta peňažných tokov, ktoré sú dosiahnuté z činnosti podniku a jeho výška závisí od minulého vývoja podniku a súčasného postavenia na trhu, čo žalobca žiadnym spôsobom

nepreukázal, aké bolo vtedajšie a minulé postavenie podniku. Ďalej má za to, že žalobca nemá žiadny nárok požadovať náhradu ušlého zisku a to z dôvodu, že udelením príklepu prešlo na neho vlastnícke právo danej nehnuteľnosti a teda týmto momentom mal žalobca možnosť nehnuteľnosť držať, užívať, požívať jej plody a úžitky. Skutočnosť, že žalobca predmetnú nehnuteľnosť aj skutočne užíval a požíval z nej úžitky, potvrdí skutočnosť, že žalobca mal uzatvorené nájomné zmluvy k predmetnej nehnuteľnosti, ktoré tvoria prílohy k ZP, z toho má za to, že žalobca nemá právo na náhradu škody z tohto obdobia, kedy užíval predmetnú nehnuteľnosť. Žalobca si uplatnil nielen okrem žalovanej sumy aj úroky z omeškania vo výške 9,05 % ročne odo dňa 15.09.2015 z toho dôvodu, že žalovaný 2 nereagoval na výzvu na zaplatenie ušlého zisku, v tejto súvislosti poukazuje na to, že výzva na zaplatenie ušlého zisku nebola žalovanému 1 doručená a teda sa nemohol dostať ani do omeškania, takisto podáva námietku premlčania, z dôvodu, že podľa znenia § 398 OBZ, plyní premlčacia doba odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť, kto je povinný na náhradu škody. V prípade OBZ ide o prísnejšie kritéria na posúdenie premlčacej doby ako je to v Občianskom zákonníku (ďalej len OZ). Poškodený sa mohol dozvedieť o vzniku škody už dnom, kedy bola na OS Ružomberok podaná žaloba o určenie neplatnosti dražby. V tejto súvislosti a na oporu ich tvrdení, že žalobca mohol vedieť o vzniku škody už podaním žaloby o určenie platnosti, uvádza, že žalobca podal na Okresný súd Trnava podanie - návrh na vydanie rozhodnutia na zaplatenie sumy 157 000,- eur s príslušenstvom zo dňa 03.10.2012, ktorý odôvodnil práve tým, že bol podaný návrh na určenie platnosti dražby a z dôvodu opatrnosti podáva tento návrh, nakoľko žalovaná suma predstavuje sumu, ktorú žalobca zaplatil ako vydražiteľ nehnuteľnosti. Pridržiaval sa doterajších tvrdení, ktoré uviedol žalovaný 1 a 2 týkajúcich sa zmätočnosti podaného návrhu ako aj znenia samotného petitu, nakoľko aj samotný súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, ktorý bol v tomto prípade zmätočný.

15. Sudkyňa s odkazom na § 181 ods. 2 CSP konštatovala v prejednávanej veci, ktoré zo skutkových tvrdení strán sporu považuje za sporné medzi stranami: 1. začatie plynutia premlčacej lehoty, 2. vznik a výška ušlého zisku, 3. príčinná súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaným 1 a 2 a vznikom ušlého zisku. Súd považuje za nesporné skutkové tvrdenia a to 1. konanie dražby 12.10.2010, 2. vydraženie nehnuteľnosti žalobcom, 3. určenie neplatnosti dražby rozhodnutím súdu a to Okresným súdom Ružomberok č. k. 3C/4/2011, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/2/2015 a to z dôvodu porušenia povinnosti žalovaných 1 a 2 vyplývajúcich zo zákona o dobrovoľných dražbách. Predbežný právny názor súdu je, že : 1. Žalovaný 1 a 2 porušili právnu povinnosť vyplývajúcu im zo zákona o dobrovoľných dražbách, uzatvorili neplatnú zmluvu, čo spôsobilo neplatnosť dražby. Táto skutočnosť vyplýva z právoplatného rozsudku súdu a súd v tomto konaní na tento rozsudok bude prihliadať v zmysle § 194 ods. 2 CSP. 2. Žalobca nepreukázal vznik ušlého zisku v dôsledku neplatnosti dražby a nepreukázal ani výšku a spôsob určenia výšky ušlého zisku, keď súd pripojený ZP, ktorým bola určená hodnota nehnuteľnosti, nepovažuje za relevantný dôkaz o tejto skutočnosti. 3. Premlčacia lehota a hlavne jej začatie plynutia nie je viazané na právoplatnosť rozhodnutia súdu o neplatnosti dražby.

16. Advokát žalobcu uviedol k základu uplatnenia nároku, že tento vyplýva z § 33 ods. 3a 4 ZoDD, ktorý stanovuje zodpovednosť navrhovateľa dražby a dražobníka za vzniknutú škodu pri dražbe. Podľa toho napokon uznal aj súd, keď vyslovil predbežný názor, že žalovaný 1 a 2 porušili právnu povinnosť a neplatným uzavretím zmluvy o vykonaní dražby spôsobili jej neplatnosť. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že premlčacia lehota v tomto prípade nezačala plynúť od rozsudku o neplatnosti dražby. Len z tohto rozsudku sa mohol žalobca dozvedieť o neplatnosti dražby, len súd totiž môže vysloviť neplatnosť dražby, je to len v právomoci súdu, na základe žaloby podanej oprávnenou osobou, v zmysle príslušných ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, len z tohto rozsudku, sa teda žalobca mohol dozvedieť právny dôvod vzniku tejto škody a hlavne kto za túto škodu zodpovedá a v akej je výške, keďže ani bez jednej z týchto podmienok si nemôže uplatniť nárok na náhradu škody poškodená strana. Čiže len z rozsudku súdu sa dozvedel, že dražba je neplatná z dôvodu neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby, žalobca túto zmluvu o vykonaní dražby nemal k dispozícii, nebol jej účastníkom a teda mohol vychádzať len z výsledkov tohto súdneho konania. Až na základe tohto rozsudku sa potom dozvedel, kto za túto škodu zodpovedá, aká je jej výška, pretože až na základe rozhodnutia súdu bol povinný vydražené nehnuteľnosti spätne vrátiť vlastníčkovi, čo sa stalo 20.08.2015 a teda len v tejto chvíli sa mohol dozvedieť aj o výške škody. Ak poškodená strana nemá vedomosť o tom, že došlo k porušeniu právnej povinnosti, kto škodu spôsobil a v akej výške, tak si tento nárok nemôže uplatniť a preto nezačne plynúť ani premlčacia doba. Len súd môže vysloviť neplatnosť dražby, nemôže si to sám vydražiteľ. ZP bol zo strany žalobcu predložený ako listinný dôkaz, je výsledkom znaleckého skúmania najvyššej

znaleckej autority a to ústavu súdneho inžinierstva v Žiline a i keď bol vypracovaný za účelom zistenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, ZP je použiteľný aj pre určenie výšky ušlého zisku, keďže na str. 23 a nasledujúcich ZP je vypočítaná tzv. výnosová hodnota predmetnej nehnuteľnosti, je vypočítaný hrubý výnos z nehnuteľnosti, keď znalci mali k dispozícii všetky nájomné zmluvy a teda doklady týkajúce sa výnosu z nehnuteľnosti, ďalej mali k dispozícii doklady týkajúce sa nákladov na dosahovanie týchto výnosov a napokon na str. 26 ZP bol vypočítaný tzv. odčerpateľný zdroj t.j. čistý výnos po zdanení z týchto nehnuteľností, keď bol vypočítaný hrubý ročný výnos tejto stavby, ďalej náklady na dosahovanie týchto výnosov, dokonca možné strata pri dosahovaní týchto výnosov a takto bol vyčíslený tzv. odčerpateľný zdroj t.j. čistý výnos vo výške 15 962,04 eur. Žalobca žiada takýto čistý výnos titulom ušlého zisku za obdobie od 19.10.2010 t.j. odo dňa, kedy prevzal tieto nehnuteľnosti po dražbe do 20.08.2015, kedy ich musel odovzdať v dôsledku vyslovenej neplatnosti dražby súdom, aj z tohto je zrejmé, že len od tohto obdobia mohli plynúť premlčacie lehoty, lebo dovtedy žalobca v dobrej viere, že dražba bola platná, nehnuteľnosti užíval a on sám nespôsobil, že dražba je neplatná. Predpokladá, že súd pri výzve žalovaným 1 a 2 na vyjadrenie sa k žalobe určil lehotu na tieto vyjadrenia, resp. na vyjadrenia sa k ďalším vyjadreniam žalobcu a teda skoncentroval toto konanie. Žalovaný 1 a 2 ani v replike ani duplike nikde nenamietli ZP, pozorne si prečítal tieto podania a ani v jednom nevzniesli žiadne výhrady k vecnej správnosti tohto ZP, i keď ide o listinný dôkaz vyhotovený znaleckou autoritou, žalovaní v ničom nespochybnili ZP a jeho vecnú správnosť v tejto časti bez ohľadu na to, že bol vyhotovený za účelom zistenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti. Až intervenient vo vyjadrení zo dňa 02.03.2018 vznáša vecné výhrady k tomuto ZP a teda len z tohto jeho podania, ktorý však nie je solidárny so žiadnym zo žalovaných, sa dozvedeli výhrady k tomuto ZP. Preto má za to, že až po tento moment, bol tento listinný dôkaz a závery k nemu nesporné a mal by z nich súd vychádzať. Žalobca použil tento ZP, pretože odborne, sofistikovane, vecne odôvodňuje výpočet čistého zisku získavaného z predmetnej nehnuteľnosti. Ak má súd za to, že aj po tomto prednese je naďalej použiteľnosť tohto ZP sporná, v ďalšom žalobca prípadne navrhne nové znalecké dokazovanie, má však za to, že v dotknutých lehotách žalovaní neuskutočnili procesnú obranu v tomto smere. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že žalobca predsa užíval po túto dobu predmetnú nehnuteľnosť, opakovane ide o tvrdenie, ktoré žalovaní vôbec neuviedli vo svojich replikách a duplikách a znova sa to dozvedel len z podania intervenienta. Žalobca bol povinný vrátiť vlastníčkovi nehnuteľností predmetnú nehnuteľnosť, pričom tento vlastník v súdnom konaní vedenom na OS v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 9 Cb/89/2017, žaluje žalobcu o vydanie akýchkoľvek výnosov z tejto nehnuteľnosti, preto žalobca nedosiahne žiadny výnos z tejto nehnuteľnosti, keďže v dôsledku neplatnosti dražby je povinný zrejme vrátiť vlastníčkovi všetko čo získal. Opätovne len intervenient vo svojom podaní namieta, že žalobca predsa vedel o spore o neplatnosť dražby, keď v r. 2012 si z titulu právnej istoty uplatnil proti žalovanému 2 nárok na zaplatenie ceny dosiahnutej vydražením vo výške 157 000,- eur. Z toho vôbec nemožno vyvodit' skutočnosti, ktoré by zakladali nárok žalobcu na náhradu škody, keďže ako uviedol vyššie, o právnom dôvode vzniku škody, o tom, kto za ňu zodpovedá, ale i výške sa dozvedel až z rozsudku súdu a potom, čo musel nehnuteľnosť vrátiť. Pokiaľ žalovaní uvádzajú, že v ZP resp. žalobe je uplatňovaná nejaká predpokladaná a nie reálna škoda, tak tieto tvrdenia nie sú správne. Veď práve v tom je nárok na náhradu ušlého zisku, že ide o nárok konkrétnej reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, ako to vyplýva z rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/195/2015 zo dňa 29.03.2017. Nárok na náhradu ušlého zisku je v tomto odlišný od tzv. skutočnej škody, t.j. škody o ktorú sa majetok poškodeného už zmenšil. Pokiaľ by bola dražba platná a žalobca nemusel v dôsledku tohto vrátiť vlastníčkovi predmetnú nehnuteľnosť, bol by ju ďalej držal a užíval a poberal z nej výnosy, tak, ako boli vypočítané v predmetnom ZP. Znalci v ZP nevychádzali z nejakých fiktívnych obvyklých nájomov v danom okolí, ale z reálnych nájomných zmlúv na túto stavbu a z reálnych dokladov o nákladoch potrebných na dosahovanie týchto výnosov, tým odôvodňuje aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaných 1 a 2 a vznikom tejto škody na strane žalobcu. K petitu, pokiaľ skúmal, ide o ojedinelý prípad v súdnej praxi, keď sa vydražiteľ domáha nároku na náhradu škody. Ustanovenie § 33 ods. 2 ZoDD hovorí o zodpovednosti navrhovateľa dražby, ods. 3 citovaného ustanovenia hovorí o zodpovednosti dražobníka, čiže hovoria o samostatnej zodpovednosti týchto subjektov, preto žalobca v časti III. žaloby zreteľne uviedol, že sa domáha náhrady škody v plnej výške od žalovaného 1 a v plnej výške od žalovaného 2 a mal za to, že tomu zodpovedá aj žalobný petit. V tomto prípade však neplatnosť dražby bola vyslovená z dôvodu, že obaja títo účastníci uzatvorili neplatnú zmluvu o vykonaní dražby, teda sa spoločne podieľali na neplatnosti tohto právneho úkonu a tým aj neplatnosti dražby, preto žalobca z titulu právnej istoty alternatívnym petitom uvedenými v podaniach upravil svoju žalobu tak, že žiada, aby boli žalovaný 1 a 2 zaviazaní solidárne. Pokiaľ v žalobe a nasledujúcich podaniach uvádzal, že to bude závisieť od zisteného skutkového stavu, mal tým na mysli to, že bude závisieť od obrany a postojov žalovaných 1 a 2 či a kto za túto škodu zodpovedá,

t.j. kto spôsobil neplatnosť zmluvy o vykonaní dražby, napr. v tom smere, kto ju pripravoval, kto navrhol jej znenie a pod. Ak sa nedá zistiť takáto výlučná samostatná zodpovednosť jedného či druhého žalovaného, potom nepochybne súd musí žalovaných na základe vlastnej úvahy ich zaviazat' k spoločnej zodpovednosti. Žalovaný 1 neustále hovorí o nejakých legitímnych očakávaniach žalobcu, žalobca ako laicky účastník dražby sa tejto zúčastnil, zložil najvyššie podanie, zaplatil cenu dosiahnutú vydražením a predpokladal, že keď navrhovateľom dražby je profesionálna banka a dražobníkom profesionálna dražobná spoločnosť, navyše poistená, tak príprava a priebeh dražby boli v súlade so zákonom a nemal dôvod pochybovať o neplatnosti dražby, napokon na to nie je ani kompetentný, ide o absurdné tvrdenie, keď akýkoľvek účastník právneho úkonu by nemal nárok na náhradu škody a škodu nespôsobil. Ak naďalej bude zo strany žalovaných rozporovaný ZP, avšak za predpokladu, že súd takúto novotu v procesnej obrane žalovaných pripustí, žalobca v tomto štádiu zväží a navrhne prípadne vykonanie znaleckého dokazovania. Dôvody, pre ktoré Okresný súd Ružomberok vyslovil neplatnosť dražby vyplývajú z predložených rozsudkov, avšak ak by aj o tom boli pochybnosti, žalobca vyjadrením zo dňa 13.03.2017 navrhol pripojiť spis tohto súdu. O konaní pred OS Liptovský Mikuláš 9Cb/89/2017 vie už dávno, dozvedel som sa o ňom dňa 17. 08. 2017, keď prevzal zastupovania žalovaného a spor je o tom, že vlastník nehnuteľnosti p. W. N., ktorému bol žalobca povinný po vyslovení neplatnosti dražby vrátiť vydraženú nehnuteľnosť, sa proti žalobcovi domáha vydania prospechu akéhokoľvek, ktorý žalobca získal po dobu, ktorú túto nehnuteľnosť užíval. Žalovaný 1 a 2 ani v replike ani duplike skutočnosť, že žalobca nehnuteľnosť po túto dobu užíval nenamietali a takúto obranu sa dozvedel len na dnešnom pojednávaní od intervenienta, resp. v jeho podaní zo dňa 02.03.2018, kde akýmsi nepriamym spôsobom poukazuje na to, že čo sa stalo s nájomným, ktoré prevzal na základe uzatvorených nájomných zmlúv, preto považoval za potrebné zaujať k tomu stanovisko. V tomto spore ide o sumu - žalobca W. N. sa v uvedenom konaní sp. zn. 9Cb/89/2017 domáha proti spoločnosti JANIST TURIST s.r.o. vydania prospechu vypočítaného ako rozdiel z inkasovaného nájomného a nákladov, ktoré vynaložil na danú nehnuteľnosť a to vo výške 30 000,- eur, právnym titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie to isté, ako žaluje ušlý zisk teda, od vydraženia až do septembra 2015. V konaní nebolo vydané rozhodnutie. Ak bude p. N. v tomto konaní úspešný a bude musieť vrátiť tento majetkový prospech, tak sa žalobca v tomto konaní dostane de facto na nulu, ale v skutočnosti mal aj tak vyššie výdavky. Žalovaní sa v tomto konaní bránia, že žalobca počas užívania stavby poberal nájom a teda zinkasoval výnosy a preto v tomto konaní mu už nemôže byť prisúdený ďalší nárok titulom ušlého zisku. Pripojením spisu Okresného súdu Ružomberok 3C/4/2011 chce preukázať, že zrejme bude musieť tento výnos vrátiť a teda nebude mať žiadny výnos z nehnuteľnosti.

17. Na pojednávaní dňa 11.10.2018 advokát žalobcu uviedol, že poukazuje aj na rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/330/2001 zo dňa 12.12.2002, podľa ktorého výška náhrady ušlého zisku predstavovaného stratou príjmu za prenájom nehnuteľností sa odvíja od čiastky, ktorou by poškodený za obvyklých okolností v danom čase a mieste získal na nájomnom podľa bežných pomerov zodpovedajúcim platnej nájomnej zmluve, od ktorej je potrebné odpočítať čiastku, ktorú by na dosiahnutie tohto zisku pri pravidelnom behu veci musel vynaložiť. Toto je presne tento prípad, keď poukazuje na to, že znalecký ústav podrobne vyčíslil tzv. odčerpateľný zdroj, teda výšku výnosov, ktoré možno dosahovať z predmetnej nehnuteľnosti, keď znalecký ústav vychádzal z reálnych nájomných zmlúv v tejto nehnuteľnosti a reálnych nákladov vynakladaných v tejto nehnuteľnosti, ktoré mal k dispozícii. Na otázku súdu čím, kde a akým spôsobom ZP preukazuje vznik škody advokát odpovedal: Preukazuje to tým, že na strane 23 a nasledujúcich ZP, znalci vypočítali výnos z prenájmu tejto nehnuteľnosti, ktorý by žalobca dosahoval pri pravidelnom behu veci, keďže znalci vypočítali tzv. hrubý výnos, vychádzajúc z reálnych nájomných zmlúv, ktoré boli v tejto nehnuteľnosti uzavreté, od ktorého odpočítali potrebné prevádzkové náklady - str. 25 ZP, dokonca znalci odhadli možnú stratu pri dosahovaní týchto výnosov a takto vypočítali tzv. odčerpateľný zdroj - teda čisté ročné výnosy vo výške 15 962,04 eur, čím je aj preukázaná výška ušlého zisku na strane žalobcu. Je to vypočítané v čase ku dňu vykonania dražby, lebo týmto ZP v dôsledku toho sporu o neplatnosť dražby Krajský súd v Žiline nariadil zisťovať cenu nehnuteľnosti ku dňu vykonania dražby a preto znalci ZP jednak zisťovali cenu ku dňu vykonania dražby, ale zhodou okolností sa zaoberali aj touto výnosovou metódou a vypočítali tento ušlý zisk, lebo to bol podklad aj pre určenie samotnej ceny nehnuteľnosti. Vznik je otázka právna. Vznik škody vyplýva z toho, že tú znalec vyrátal, že mohol dosiahnuť takýto výnos a vznikla škoda, keby vyrátali, že nemôže dosahovať takéto výnosy, tak mu škoda nevznikne a teda ani ušlý zisk, z tohto pohľadu myslel, že ZP preukazuje, že vznikla takáto škoda a v takejto výške. To je výpočet k tomu roku vykonania dražby - r. 2010, k tomu roku vypočítali možný dosahovaný výnos. V ZP nenájdete za každé roky, lebo bol vypracovaný v r. 2014 ku dňu vykonania dražby a bolo vykonané ocenenie, ktoré ale vychádzalo aj

z takejto výnosovej hodnoty. Jeho klient prenajímal za toto obdobie nehnuteľnosť, vie, aký zisk mal z tohto nájmu. Tu sa žaluje tzv. hypotetický zisk v dôsledku porušenia právnej povinnosti žalovaných. Na otázku súdu: Ako ušiel zisk? Odpovedal advokát žalobcu: Tým, že v dôsledku neplatnosti dražby musel nehnuteľnosť vrátiť, stratil k nej vlastnícke právo a nemohol ju ďalej prenajímať, pretože ju nadobudol ako investíciu. V konaní 36Cb/111/2012 žaloval žalobca z titulu právnej istoty cenu, ktorú zaplatil za vydraženie nehnuteľnosti. Konanie nie je skončené. 157 000 eur bola cena dosiahnutá vydražením. V tom konaní sa nekonalo, pretože sa čakalo na výsledok dražby. Len z rozsudku súdu sa mohol žalobca dozvedieť o neplatnosti dražby, dovtedy bolo sporných množstvo vecí a len z rozsudku súdu bolo konštatované, že zmluva o vykonaní dražby je neplatná z tam uvedených dôvodov. Konaní na Okresnom súde Piešťany nemá s touto vecou žiadny súvis, pretože tam žaluje vyčíslené úroky z omeškania a alternatívnym petitom aj ušlú škodu skutočnú, ale z úplne iného titulu a nie z titulu ušlého zisku. Jediný, kto tu nič neporušil, je žalobca, splnil si všetky povinnosti pri dražbe, vrátil nehnuteľnosť a teraz na „formálnych“ záležitostiach sa mu neposkytne spravodlivosť. Zdôraznil, že ak by aj súd usúdil, že sa žalobca o neplatnosti dražby mohol dozvedieť skôr, tak by bol premlčaný nárok len na náhradu ušlého zisku pred dňom 25.02.2012 a náhrada ušlého zisku od 25.02.2012 do 20.08.2015 je daný.

18. Konateľ žalobcu V. N. uviedol, že v priebehu r. 2010 v OV zistil, že sa konaná dražba nehnuteľnosti na Nám. M. X v L., keď mal záujem investovať do nehnuteľnosti, na dražbu sa pripravil a zúčastnil sa jej. Urobil podanie, nehnuteľnosť vydražil, príklepom mu bolo pridelené vlastníctvo, uzatvoril nájomné zmluvy, dvaja tam boli, našiel ďalších nájomníkov, tak aby bola nehnuteľnosti maximálne vyťažená. Bola tam tľmočnica p. J. a nejaká účtovníčka a s tými podpísal nové nájomné zmluvy. Tých ďalších nachádzal začiatkom r. 2011, tam prišiel fitness centrum, IT spoločnosť, nejaký projektant, nevie presne mená, ale sú súčasťou ZP tieto zmluvy. Má kópie z tých zmlúv a takisto aj originál. Nájomy boli na dobu neurčitú, nájomníci sa menili. Nájomné bolo určené na základe nájomnej zmluvy podľa m2, líšilo sa to od nájomníka, podľa toho, aká ochota bola platiť nájomné nájomníkom a ako boli ochotní sa dohodnúť, bolo to na základe konzultácii, ak bral väčšiu plochu, dal mu zľavu zo základnej sadzby, no nebolo to však často. Potom sa v apríli pozrel na LV nehnuteľnosti a objavil zápis, že bol podaný návrh na neplatnosť dražby v apríli 2011, tak išiel na OS Ružomberok koncom apríla 2011, urobil si opis žaloby a poradil sa s advokátom o čo sa vlastne jedná, jednalo sa o žalobu o neplatnosť notárskej zápisnice a potom bežal ten spor, nehnuteľnosť sa snažil maximálne využívať, neveril dôvodom pre neplatnosť notárskej zápisnice, dôvody sa neukázali ako pravdivé, 07.11.2011 zamietol návrh na vyhlásenie dražby za neplatnú, tak bol presvedčený o tom, že dražba je platná a je právoplatný vlastník nehnuteľnosti, mal záujem využívať nehnuteľnosť ako jej investor na prenájom. Investoval do výmeny okien, opravy podlahy, stierky, tiekla terasa, opravili tam izoláciu a na novo ju poskladali, dokonca sa robilo stavebné konanie na zmenu účelu stavby. Museli robiť bezpečnostné a protipožiarne opatrenia a úpravu elektroinštalácie, má o tom dôkazy. Potom ako súd potvrdil, že dražba je platná, bol presvedčený, že tam nie je o čom, dlžníci alebo bývalí majitelia nehnuteľnosti sa odvolali, zašiel do J. L. do pobočky za p. riaditeľkou, stretol sa v apríli 2012 s p. W. X., žiadal J., aby sa konaniu o neplatnosti dražby venovali, na pojednávania nechodili a nemali prehľad čo sa deje, nebránili sa intenzívnym spôsobom, p. X. ma ubezpečil, že dražba je platná a sú poistení, tak ďalej investoval do nehnuteľnosti, uzatváral nájomné zmluvy aj ten priebeh bol ďalej v tom, že Krajský súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu, pričom vytkol len to, že sa nezaoberal výškou ceny nehnuteľnosť uvedenej v ZP, ktorý bol podkladom pre dražbu, potom sa viedli znalecké dokazovania. Súdom dokazoval výšku správnosti ZP a keď sa preukázala správnosť ZP, bol presvedčený, že dražba je platná a nie je dôvod robiť nejaké opatrenia na zabezpečenie ušlého zisku a až potom súd rozhodol, že dražba je neplatná a uviedol nezmyselný dôvod, že 157 000 eur nie je polovica z 314 000 eur, tak si myslel, že Krajský súd zruší rozhodnutie alebo že potvrdí platnosť dražby, lebo to, čo vytkol v rozhodnutí bolo uskutočnené a preukázané, že ZP je v poriadku. Uznávam, že každý robí chyby, aj žalovaní urobili chybu, keď tú zmluvu uzatvorili tak, ako nemali. Keď urobím chybu, tak za ňu vždy zaplatím a myslím, že je spravodlivé, aby za škodu ktorú mu spôsobili svojim neoprávneným konaním zaplatili. Žalobu o 157 000 v októbri podal z dôvodu opatrnosti, ešte by mu boli zobrali nehnuteľnosť a nevrátili peniaze pre premlčanie, tak by sa zbláznil. Tak ako oni majú teraz premlčané pohľadávky voči N.. Vie povedať, koľko v tom období získal na nájme a aj aké mal výdavky na tú nehnuteľnosť. Myslí si, však, že o tom tento spor nie je, žaluje o hypotetický ušlý zisk, ktorý by bol za pravidelného chodu vecí. Za porušením týchto povinností nebol obvyklý chod vecí, nájomcovia v týchto priestoroch mu odmietli platiť nájomné na základe ubezpečenia p. N., dokonca žaloval aj dvoch nájomcov, súd mu tieto konania prerušil až do skončenia sporu o neplatnosť dražby, nájomníci tieto priestory užívali a on nemohol inkasovať nájomné a bolo potom viac takých nájomníkov, ktorí keď si pozreli LV, odmietli platiť nájomné.

19. Advokát žalovaného 1 uviedol, že žalobca mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby, dokonca iniciatívne sám nahliadol do príslušného súdneho spisu, nemožno na strane žalobcu ani v teoretickej rovine hovoriť o prvku legitímneho očakávania, tak ako sa žalobca snaží prezentovať v tomto konaní. Žiadny ZP nemôže definovať kategóriu vzniku škody alebo túto preukazovať, tak ako uvádzal advokát žalobcu. Pokiaľ ide o konanie, ktoré je v súčasnosti vedené na Okresnom súde Piešťany, nie je pravdou, že by toto konanie bolo skončené, dokonca toto konanie nebolo ani prerušené. Ide o konanie, ktoré v súčasnosti je vedené pod sp. zn. 4Cb/51/2013 a jedná sa o konanie, ktoré bolo pôvodne začaté na Okresnom súde Trnava a následne na Okresný súd Piešťany, kde je predmetná právna vec vedená. Pokiaľ advokát žalobcu opakovane poukazuje na obsah replík, duplík žalovaných, poukazuje na to, z akého právneho predpisu bolo toto konanie začaté, kedy boli predmetné vyjadrenia žalovaných v tejto veci podávané, pričom išlo ešte o Občiansky súdny poriadok a nie Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Je však zaujímavé, že advokát žalobcu poukazuje na repliky a dupliky žalovaných a pritom sám opakovane prednáša nové návrhy na doplnenie dokazovania, čím samozrejme zaujíma svoj postoj k skutkovým a právnym tvrdeniam tak, ako samotní žalovaní, pokiaľ ide o prostriedky procesnej obrany intervenienta, má za to, že tieto boli uplatňované správnym spôsobom, včas a v súlade s princípmi CSP a žalovaný 1 z dôvodu právnej istoty vyjadruje s takto uplatnenými prostriedkami svoj súhlas a to aj vo vzťahu ku všetkým budúcim úkonom, ktoré intervenient v tomto konaní vo svojom mene uplatní. Konanie na Okresnom súde Piešťany - pôvodne bola predmetom žaloby zaplatenie 157 000 eur s príslušenstvom, pričom príslušenstvo boli vyčíslené ako úrok z omeškania za údajne omeškание žalovaných 1 a 2, vrátením ceny, ktorú žalobca za predmetnú nehnuteľnosť uhradil, následne došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby v časti vo výške istiny, t.j. v časti o zaplatenie 157 000 eur a ďalej predmetom konania bol len nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Následne došlo zo strany žalobcu k úprave žaloby, resp. k jej zmene a v súčasnosti má byť predmetom konania nárok na zaplatenie sumy vo výške 68 366,51 eur titulom nároku na náhradu škody. Uznesenie, ktorým bola pripustená zmena žaloby v takto navrhovanom znení nie je ešte právoplatné. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia budú samozrejme namietat skutočnosť, že žalobca si uplatňuje ten istý nárok v dvoch konaniach.

20. Zástupca žalovaného 2 uviedol, že nedostatky právnej argumentácie žalovaného 2 a to konkrétne jej všeobecnosť, táto je zapríčinená zmatečnými podaniami žalobcu. Na všetky relevantné skutkové tvrdenia bolo žalovaným 2 reagované a žalovaný 2 účinne rozporoval celú právnu argumentáciu žalobcu. V konaní je zrejme, že nemohlo dôjsť k ušlému zisku na strane žalobcu v období, z ktorého si ho žalobca uplatňuje, nakoľko počas celého tohto obdobia prebiehala zisková činnosť na strane žalobcu, v konaní nebol preukázaný žiadny zásah zo strany žalovaných do tohto priebehu ziskovej činnosti. Žalobca doposiaľ úplne neozrejmil, z akého titulu požaduje žalovaný nárok, keďže na niektorých miestach požaduje náhradu škody a inde zas ušlý zisk. Vo všetkých nárokoch, čo boli čo i len naznačené nachádza žalovaný 2 spojitosť a tou je premlčanie týchto nárokov. Čo sa týka ušlého zisku, márne uplynula subjektívna aj objektívna lehota, ak to nebolo zaznamenané na predošlom pojednávaní, žalovaný 2 vznáša námietku premlčania. Má za premlčané, ak si žalobca uplatňuje ušlý zisk od 19.10.2010, tak je podľa nášho názoru zrejme, že zásah do príjmovej činnosti, musel byť pred týmto dátumom a teda je nárok premlčaný. Aj škodová udalosť mohla byť len prevzatím nehnuteľností. Vznik škody musel byť pred týmto dátumom a to má vplyv na premlčanie. K tomu je rozhodnutie NS SR, to čo citovali v prvom vyjadrení v tomto spore. Čo sa týka subjektívnej, tam je začiatok najneskôr dorúčením žaloby o neplatnosti dražby žalobcovi v tomto konaní. Ak by to bolo namietané, potom je tam dátum, keď bola podaná žaloba žalobcom v tomto konaní, ktorá je predmetom konania na Okresnom súde Piešťany, keďže vtedy si uplatňoval nárok. Je zrejme, keďže si žalobca uplatnil nárok v tom konaní z rovnakých dôvodov ako v tomto konaní, tak mohla byť podaná aj táto žaloba.

21. V podaní zo dňa 31.01.2019 intervenient uviedol, že predmetným ZP sa mala určiť hodnota nehnuteľnosti ku dňa konania dražby, t.j. 12.10.2010, teda aj výška tzv. odčerpateľného zdroja bola určená pre rok 2010 a nie pre nasledujúce roky 2011-2015, za ktoré si žalobca žiada náhradu ušlého zisku. Výška odčerpateľného zdroja mohla byť v nasledujúcich rokoch nižšia alebo vyššia ako v roku 2010, nakoľko táto skutočnosť závisí od rôznych ekonomických ukazovateľov.

22. Strany a advokáti strán vo svojich ďalších písomných a ústnych prejavoch zopakovali svoju doterajšiu argumentáciu.

23. Podľa 33 ods. 3,4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení

neskorších predpisov (ďalej len ZoDD), (3) Dražobník zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením ustanovení tohto zákona. Tejto zodpovednosti sa zbaví, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo požadovať. Dražobník zodpovedá i za škodu spôsobenú tretím osobám postupom licitátora; tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť. (4) Navrhovateľ dražby zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením ustanovení tohto zákona. Tejto zodpovednosti sa zbaví, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo požadovať.

24. Podľa § 379 OBZ ak tento zákon neustanovuje inak, náhrada sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

25. Podľa § 381 OBZ namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká.

26. Podľa § 383 OBZ ak je na náhradu škody zaviazaných niekoľko osôb, sú tieto osoby povinné nahradiť škodu spoločne a nerozdielne a medzi sebou sa vyporiadajú podľa rozsahu svojej zodpovednosti.

27. Podľa § 394 ods.3 OBZ pri práve na náhradu škody podľa § 268 začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď sa právny úkon stal neplatným.

28. Podľa § 398 OBZ pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

29. Podľa ust. článku 2 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. (1) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. (2)

30. V prejednávanej veci súd posudzoval vec podľa ZoDD a OBZ, nakoľko strany v konaní sú podnikateľské subjekty a predmet konania vyplýva z ich podnikateľskej činnosti. Žalobca sa domáhal náhrady ušlého zisku, ktorý mu mal ujsť pre neplatnosť dražby, ktorú spôsobili žalovaný 1 a žalovaný 2. Zodpovednosť za škodu spôsobenú neplatnosťou právneho úkonu upravuje všeobecne OZ v § 42. Vzhľadom na to, že zodpovednosť v zmysle § 42 OZ je spojená so všeobecnou úpravou zodpovednosti za škodu, ktorá je koncipovaná na princípe prezumovaného zavinenia, na obchodné vzťahy, ktoré sú ovládané objektívnou zodpovednosťou, je nepoužiteľná. Preto OBZ má v tomto smere špeciálnu úpravu zodpovednosti. Ide o špeciálnu zodpovednosť vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti za škodu upravenú v OBZ (§ 373 a nasl.). Zákon tu záväzkom na náhradu škody sankcionuje každého, kto spôsobil neplatnosť právneho úkonu, v dôsledku ktorej vznikla škoda, ide teda o objektívnu zodpovednosť. Je tu špeciálne koncipovaný protiprávny úkon, ktorým je spôsobenie neplatnosti právneho úkonu. Ide tu o zodpovednosť mimozmluvnú (deliktuálnu), pretože nie je dôsledkom porušenia zmluvnej povinnosti. Povinný subjekt je ten, kto spôsobil neplatnosť právneho úkonu. Pritom nie je rozhodujúce, či túto neplatnosť zaviniť, alebo nie. Oprávnenou osobou je osoba, ktorej bol právny úkon určený. Pokiaľ ide o náhradu škody, musia byť splnené aj ďalšie náležitosti, ako je vznik škody, príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody, ako aj medzi správaním zodpovednej osoby a vznikom neplatnosti právneho úkonu. Ustanovenie v tomto smere odkazuje na obdobné použitie všeobecných ustanovení o náhrade škody spôsobenej porušením zmluvnej povinnosti (§ 373 a nasl.). Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a) protiprávny úkon, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody. Všetky uvedené predpoklady majú objektívnu povahu. Existenciu všetkých troch predpokladov zodpovednosti musí preukázať poškodený. Ten, kto škodu spôsobil, preukazuje okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť; ak ich preukáže, oslobodí sa od povinnosti nahradiť škodu. Jediným a v rámci práva všeobecným základom vzniku právnej zodpovednosti je porušenie právnej povinnosti, teda správanie, ktoré sa prieči právu,

a preto je protiprávne. Správanie ako prejav vedomia a vôle človeka zahŕňa tak konanie (správanie aktívneho charakteru - komisívne), ako aj opomenutie (správanie pasívneho charakteru - omisívne). Úkon je protiprávny, ak ním bola porušená právna povinnosť. V prípade, keď škoda nevznikne ako dôsledok porušenia povinnosti, chýba protiprávny úkon, a preto nemožno hovoriť ani o zodpovednosti. Platí zásada, že bez protiprávnosti niet zodpovednosti. Škoda je majetková ujma, ktorú možno vyjadriť v peniazoch. Príčinná súvislosť znamená, že medzi porušením povinnosti (príčinou) a vznikom škody (následkom) musí byť vzťah príčiny a následku. Príčinná súvislosť je kategória prírodná a spoločenská. Má objektívnu povahu. Jej aplikácia v oblasti práva spočíva v skutkovom zistení. Subjektom oprávneným požadovať náhradu škody je osoba, ktorá bola oprávnená požadovať splnenie danej povinnosti, resp. osoba, voči ktorej sa škodca dopustil porušenia povinnosti. Subjektom, od ktorého možno náhradu škody požadovať, je ten, kto podľa zákona za spôsobenú škodu zodpovedá. Touto zodpovednou osobou je ten, kto porušil záväzok alebo povinnosť.

31. V prejednávanej veci súd z rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/4/2011 zo dňa 29.09.2014 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/2/2015 zo dňa 24.06.2015 zistil, že dražba nehnuteľnosti zo dňa 21.06.2010 o 11.30 hod. na Notárskom úrade JUDr. Ľudmily Chodekovej, notárky so sídlom ul. 1. Mája 5, 010 01 Žilina, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou N 868/2010, Nz 36972/2010 je neplatná. Dôvodom neplatnosti boli okrem iného aj nedostatky zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzavreli žalovaný 1 ako dražobník a žalovaný 2 ako navrhovateľ dražby, ktorá nemala náležitosti v súlade s ZoDD. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 1 porušil povinnosti uložené mu ZoDD ako dražobníkovi a žalovaný 2 porušil povinnosti uložené mu ZoDD ako navrhovateľovi dražby a tak sú zodpovední za škodu, ktorá vznikla ako dôsledok porušenia ich povinností podľa § 33 ods. 3,4 ZoDD. Priložením rozhodnutí k žalobe žalobca preukázal protiprávne konanie a osoby zodpovedné za škodu.

32. Žalovaný však nepreukázal ďalší predpoklad pre určenie povinnosti žalovaných nahradiť mu ušlý zisk uplatnený žalobou a to vznik ušlého zisku. Je potrebné uviesť, že v žalobe žalobca uviedol minimálny pravdivý opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Až počas konania v rámci vyjadrení strán k žalobe vyšli najavo rozhodné skutočnosti, ktoré mal žalobca uviesť v žalobe, ako napríklad skutočnosť, že počas obdobia za ktoré požaduje ušlý zisk, predmetnú nehnuteľnosť užíval, prenajímal a bral z nej úžitky, pričom žalobca vytykal žalovaným, že tieto skutočnosti namietli oneskorene a nemá sa na ich námietky prihliadať. Ušlý zisk (lucrum cessans) - to, o čo by sa majetok poškodeného zväčšil v prípade, že by nedošlo ku škodnej udalosti je zodpovedná strana povinná nahradiť ako súčasť všetkej škody. Určenie výšky ušlého zisku, najmä jeho preukázanie, vyvoláva v praxi isté ťažkosti. Preto sa pri určení toho, čo ušlo, vychádza z obvyklého priebehu veci; ušlý zisk sa v týchto prípadoch počíta abstraktne. Možnosť abstraktného určenia ušlého zisku je výslovne ustanovená v § 381 OBZ. Zákon tak uľahčuje situáciu pri určení výšky ušlého zisku tým, že umožňuje, aby poškodený namiesto skutočne ušlého zisku požadoval abstraktne určený ušlý zisk. Jeho výška je určená ziskom dosahovaným spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom daný subjekt podniká. Poškodený má právo voľby, môže buď požadovať skutočne ušlý zisk a ten aj preukázať, alebo v zmysle § 381 OBZ môže požadovať abstraktný ušlý zisk. Vznik škody, rozsah skutočnej škody, ako aj rozsah ušlého zisku preukazuje poškodený. Aj skutočná škoda aj ušlý zisk je majetkovou ujmov, ktorá postihla poškodeného v dôsledku vzniku zodpovednosti za škodu, ktorú niekto iný spôsobil poškodenému. Následky tejto majetkovej ujmy možno spravidla odstrániť peňažným plnením. Žalobca však nepreukázal, že by mu vznikla nejaká majetková ujma vo forme žalovaného ušlého zisku za dobu od 19.10.2010 do 20.08.2015. V konaní bolo preukázané a žalobca to sám potvrdil, že v tomto období žalobca predmetnú vydraženú nehnuteľnosť celý čas užíval, prenajímal, získaval za prenájom peniaze a tiež nehnuteľnosť opravoval. Vyplýva to aj so ZP, ktorý žalobca predložil a považoval ho za dôkaz vzniku a výšky ušlého zisku. V tomto argumente sa súd stotožňuje s názorom žalovaných, že ZP nemôže preukazovať vznik a výšku ušlého zisku. ZP bol vypracovaný za účelom zistenia hodnoty nehnuteľnosti ku dňu vykonania neplatnej dražby a ako jeden zo spôsobov určenia ceny bola metóda kombinovaná, v rámci ktorej znalci určili výnosovú hodnotu, kde určili hrubý výnos stavby (z nájomných zmlúv za rok 2010 predložených žalobcom), podiel pozemku na dosahovaní výnosu, náklady, odhad straty a tak im vyšiel odčerpateľný zdroj 15 962,04 eur za rok. V časti 3.3.3 ZP je uvedené, že kombinovaná metóda bola použitá ako kontrolná metóda stanovenia všeobecnej hodnoty metódou polohovej diferenciácie ku dňu 12.10.2010. Žalobca tento výpočet odčerpateľného zdroja na jeden rok vynásobil počtom rokov a dní, za ktoré požaduje ušlý zisk a považuje to za náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok

obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká (§ 381 OBZ). Súd sa s jeho názorom nestotožňuje, nakoľko za obdobie 5 rokov je potrebné prihliadnuť na zmenu podmienok podnikania, ktoré výšku zisku môžu výrazne ovplyvniť tak pozitívne ako aj negatívne a toto je potrebné pri stanovení výšky ušlého zisku zohľadniť. Súd tiež uvádza, že ZP nie je potrebné spochybňovať, ZP bol vypracovaný za účelom určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti ku dňu dražby a tento účel splnil a bol použitý na tento účel v inom súdnom konaní. V prejednávanej veci však nemôže byť podkladom pre rozhodnutie súdu, nakoľko v prejednávanej veci sa rieši iný právny problém a to vznik a výška ušlého zisku, a túto úlohu znalci v ZP neriešili. V prvom rade však musí byť preukázané, že skutočne došlo k nejakej majetkovej ujme na strane žalobcu, teda k vzniku ušlého zisku. Toto však žalobca nepreukázal, naopak potvrdil, že počas celej doby nehnuteľnosť užíval, v maximálnej miere prenajímal, určoval výšku nájomného a bral za tento prenájom nájomné. Je možné na základe nájomných zmlúv a dokladov z účtovníctva žalobcu presne vypočítať aký mal skutočný zisk aj po odrátaní nákladov, ktoré vynaložil na opravu budovy a ostatných nákladov spojených s vlastníctvom nehnuteľnosti. Podľa názoru žalobcu je to určené v ZP, teda celkovo podľa žalobcu mal hypotetický zisk z vlastníctva nehnuteľnosti za dané obdobie 77 231,00 eur. Tieto peniaze zo zisku z nájmu nehnuteľnosti mu všetky zostali a on ich aj užíval a užíva doteraz. Až počas konania uviedol, že bude musieť asi tento zisk vrátiť, nakoľko ho žaluje pôvodný vlastník o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho vo vyplatenom nájomnom za nehnuteľnosť v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/89/2017. Súd však zistil nahliadnutím do tohto spisu, že v tomto konaní sa žalobca W. N. domáha od žalobcu v tomto konaní (JANIS TURIST) vydania bezdôvodného obohatenia 30 000,- eur vo výške nájomného za vydraženú nehnuteľnosť a žalobca (JANIS TURIST) podal 17.10.2017 v tomto konaní vzájomnú žalobu o 30 000,- eur a vzniesol tiež námietku premlčania, teda v tom konaní tvrdí, že nemusí W. N. nič vrátiť. (Okrem iného v tomto konaní uviedol, že mal zisk z nájomného 64 743,97 eur a výdaje spojené s užívaním nehnuteľnosti 61 518,47 eur, teda jeho čistý zisk podľa toho je 3 225,50 eur, čo je výrazný rozdiel od žalovanej sumy ušlého zisku v prejednávanej veci.) V tomto konaní nebolo doteraz rozhodnuté. Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania žalobca mal k dispozícii celý zisk z užívania nehnuteľnosti (77 231,- eur) a z tejto sumy nemusel nič nikomu dať alebo vrátiť, teda nedošlo u neho k žiadnej majetkovej ujme vo forme ušlého zisku ako straty očakávaného výnosu. Žalobca ani nevysvetlil, prečo sa domáha náhrady vyššej ako od neho požaduje pôvodný vlastník. Pre rozsudok súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 CSP), preto súd žalobu zamietol, nakoľko nemal za preukázané, že u žalobcu vznikol ušlý zisk, teda majetková ujma. Súd nevykonal navrhované dokazovanie novým znaleckým posudkom, nakoľko znalci môžu len vypočítať skutočný alebo hypotetický ušlý zisk, ale vznik nároku na náhradu ušlého zisku je právna otázka, ktorú je oprávnený zodpovedať len súd a nie znalecký posudok. Až po preukázaní vzniku ušlého zisku je možné vykonávať dokazovanie na zistenie výšky ušlého zisku. Za žalované obdobie nedošlo k žiadnemu zásahu do ekonomickej sféry žalobcu, generoval zisk, preto je jeho žalovaný nárok nepreukázaný a nedôvodný, preto súd žalobu zamietol. Keďže nebol preukázaný vznik ušlého zisku, súd sa nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku nároku, nakoľko všetky predpoklady musia byť splnené súčasne a keďže žalobcovi nevznikol nárok na náhradu ušlého zisku, nemohli sa žalovaní dostať do omeškania s plnením dlhu a žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

33. Žalobca v žalobe a v jej zmene požadoval náhradu ušlého zisku aj od žalovaného 1 v celosti aj od žalovaného 2 v celosti, alebo od oboch spoločne a nerozdielne. V konaní neprodukoval žiadne dôkazy o podiele žalovaných na vzniku ušlého zisku, súd tak nemohol posúdiť či mal byť za vznik ušlého zisku zodpovedný len žalovaný 1 alebo žalovaný 2, preto súd zamietol celú žalobu, teda aj žalobu voči žalovanému 1 aj žalobu voči žalovanému 2 aj žalobu voči žalovaným 1 a 2, kde žiadal žalobca zaviazat' žalovaných spoločne a nerozdielne, z dôvodu nepreukázania vzniku ušlého zisku žalobcu.

34. Súd je toho názoru, že nárok žalobcu aj keby vznikol, bol by čiastočne premlčaný. Dražba sa uskutočnila dňa 12.10.2010. § 398 OBZ možno aplikovať na práva na náhradu škody, ktoré sa spravujú OBZ, t.j. právo na náhradu škody, ktoré vzniká porušením zmluvnej povinnosti (§ 373 a nasl.), ale aj právo na náhradu škody z porušenia mimozmluvných povinností ustanovených OBZ (§ 757). Ustanovenie § 398 nemožno aplikovať pri práve na náhradu škody z neplatičnosti právneho úkonu (§ 268). V tomto prípade platí § 394 ods. 3, v zmysle ktorého sa uplatní štvorročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa právny úkon stal neplatným a nie je pre plynutie premlčacej doby rozhodujúca vedomosť strany o neplatičnosti právneho úkonu. Žalobca podal žalobu na súd dňa 25.02.2016. Žalobou sa domáha náhrady ušlého zisku za obdobie od 12.10.2010 do 20.08.2015 a za obdobie od 10.10.2010 do 25.02.2012 je nárok premlčaný, čo je ďalší dôvod na zamietnutie tejto časti žaloby, nakoľko žalovaní

vzniesli námietku premlčania. O začatí premlčacej lehoty žalobca vedel, nakoľko si práve z opatrnosti pred následkami premlčania podal dňa 05.10.2012 žalobu o vrátenie kúpnej ceny, ktoré konanie je teraz vedené na Okresnom súde Piešťany.

35. Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, preto žalobu zamietol.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých zákonných ustanovení súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaní 1,2 a intervenient boli v konaní plne úspešní, preto im súd priznal aj náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).